

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a felülvizsgálati eljárásban a dr.Kiss Ferenc Kálmán ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Czudar Sándor ügyvéd által képviselt alperes ellen megtérítési igény érvényesítése iránt a Nógrád Megyei Bíróságnál 2.P.20.481/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.154/2008/7. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 42. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2009. évi április hó 22. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg a felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes pszichiátriai kezelés alatt álló betege, B.Gy. 2003. december 31-én a kora reggeli órákban a kórház előtt parkoló, az alperes által üzemben tartott teherautót a benne hagyott kulccsal elindította, és B. főutcáján közlekedve elütötte a kerékpárral közlekedő T.Z-t, aki súlyos, maradandó egészségkárosodást okozó sérüléseket szenvedett. A munkaképességének 40%-át elveszítette, és hivatásos határőrszolgálatra alkalmatlanná vált, emiatt nyugállományba helyezték.

Az alperesnek nem volt kötelező felelősségbiztosítása a teherautóra, ezért a károsult kárait a felperes - részben egyezségkötés útján - rendezte. A 2005. október 25-én kötött egyezség alapján a járadék összegű megváltásaként 5.400.000 forintot fizetett, amelyből 2.700.000 forintot a költségpótló, 3.600.000 forintot a keresetpótló járadékra számolt el, de az utóbbiból levonta a személyi jövedelemadóként fizetendő 900.000 forintot és azt az adóhatóságnak átutalta.

A felperes keresetében annak a 9.197.411 forintnak a megfizetésére kérte az alperes kötelezését, amelyet különféle jogcímenek a károsultnak kifizetett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 5.169.851 forint és kamata megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan elutasította a keresetet. Álláspontja szerint a felperes nem tarthat igényt a károsult részére kifizetett keresetpótló járadék összegére, mert annak a jogalapja sem állapítható meg, és az egyösszegű megváltásként kifizetett 3.600.000 forintnak az időszaka, az összehasonlító adatai és az alapjául szolgáló jövedelem sem bizonyított.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy a sérült előadása szerint a rokkantsági nyugdíja 114.000 forint, a vele azonos beosztású dolgozók havi nettó keresete pedig ezt az összeget nem éri el. Ebből az következik, hogy a károsult sérelmére megtérítést igénylő keresetveszteség nem állapítható meg, így annak a pótlására szolgáló járadék megváltása fejében kifizetett összeg megtérítésére a felperes nem tarthat igényt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte. Álláspontja szerint a bíróságok a Pp. 206. §-ába ütköző módon mellőzték a károsult keresetveszteségére vonatkozó okirati bizonyítékainak, illetőleg a tőkésítési eljárásra vonatkozó előadásainak, számszaki levezetéseinek értékelését, és kirívóan súlyos mérlegelési hibával hoztak a tőkésített keresetpótló járadékra vonatkozó kereseti kérelem tárgyában elutasító ítéletet.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Rámutatott arra, hogy a felperes a károsult keresetveszteségét nem igazolta, a becsatolt iratok alapján éppen az állapítható meg, hogy a károsult szolgálati nyugdíja magasabb összegű, mint a hasonló munkakörben foglalkoztatott munkatársainak éves nettó átlagkeresete. A jogerős ítéletben a bizonyítékok értékelése helyes, abban jogszabálysértés nem történt.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (2) bekezdése értelmében csak a felülvizsgálattal támadott részében, és a Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján abban a körben vizsgálta, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a 2005. október 25-én kötött egyezséggel a jövőre nézve rendezte a károsultnak a jövedelemveszteség címén bekövetkezett kárait, és annak pótlására 3.600.000 forintot állapított meg, amelyből 900.000 forintot személyi jövedelemadóra levont, míg 2.700.000 forintot ténylegesen kifizetett. A károsultnak azonban az egyezés megkötésekor nem volt olyan kimutatható

jövedelemvesztesége, amelynek pótlására a felperes összegű térítést fizetett.

A károsult a perben maga adta elő, hogy a baleset előtti nettó jövedelme családi pótlékkal együtt 93.000 forint volt. A 40%-os munkaképesség-csökkenésének megállapítása mellett 2005 novemberében szolgálati nyugállományba került, és ekkor a megállapított nyugdíja 110.751 forint volt. Ezekből az adatokból helyesen következtek a bíróságok arra, hogy a károsult baleset utáni nyugdíjához és a baleset előtti tényleges nettó jövedelméhez képest - figyelemmel a hasonló munkakörben foglalkoztatottak nettó jövedeleméről szóló igazolás tartalmára is - a károsultnak jövedelemvesztesége nincs. A felperes által egyezségben vállalt, és a károsultnak ténylegesen ki is fizetett összeg áthárításának ezért nincs alapja [171/2000. (X.13.) Korm. rendelet 10. §, Ptk. 558. § (1) bekezdés].

A bíróság jogerős ítéletében a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelésével megállapított tényállás alapján jogszabálysértés nélkül utasította el a felperesnek a jövedelemveszteség címén kifizetett összeg megtérítése iránti keresetét.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2009. április 22.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró